

Anni og Thorvald Thomassen
Gundgårdsvej 15
7755 Bedsted
Thy

Ministeren
J.nr. BLS-301-00454

Den 25. oktober 2010

Kære Anni og Thorvald Thomassen

Tak for jeres brev af 25. september 2010, som jeg har læst med interesse. Den problemstilling, I beskriver, involverer flere lovområder.

Etablering af dræn reguleres efter *vandløbslovens* bestemmelser. Efter loven er det tilladt enhver grundejer at sænke grundvandet på egen ejendom til den for dyrkningen nødvendige dybde ved almindelig dræning med afløb til bestående vandløb og søer uden anvendelse af pumpeanlæg. Dette omtales som "den fri dræningsret".

Der gælder særlige regler, hvis dræningen foregår i okkerpotentielle områder, på arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 eller i Natura 2000-områder.

Den umiddelbare ret til at dræne og aflede drænvand til bestående vandløb og søer er en rettinghed, der har været gældende i mange år.

Vandløbsloven indeholder alene bestemmelser om vandløbenes fysiske og vandføringsmæssige forhold. Forhold, der vedrører vandkvalitet i bl.a. drænvand, er ikke indeholdt i lovens bestemmelser.

Det fremgår af *naturbeskyttelseslovens* § 3, stk. 2 (lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. september 2009), at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af heder, moser og lignende, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev, når sådanne naturtyper enkeltvis, tilsammen eller i forbindelse med de søer, der er nævnt i stk. 1, er større end 2.500 m² i sammenhængende areal.

Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af naturbeskyttelseslovens § 3 og kan kun i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelsen i § 3, stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen modtager en ansøgning om dispensation, skal den vurdere foranstaltningens karakter og om den foranstaltning, der søges dispensation til, indebærer ændringer af området og dermed af naturtilstanden.

Da det som nævnt er kommunalbestyrelsen der er tilsynsmyndighed i sager vedrørende overtrædelse af § 3, har jeg ikke mulighed for at tage stilling til den konkrete sag.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann